

Yarına Daha Çok Var

– Hasan POLAT · 28 Ekim 2013

yağmalanan düşlerin terkindeyim
perdesi yok
içine akıyor kanım
kelepçesi köpüren sularda
yurtsuz bir türküde deviniyor sol yanım

aç sözcükler sofrasındayım şimdi
aşkına mülteci bir atlasta
seni anlatacak kelimeler kırık dökük
çözülüyor tespihimin taşları
yıkılıyor koca bir sözlük

ne kadar benzeşiyorduk oysa
ortaklaşıyorduk aynı zamanda
dalgakıran bir limanda
ellerim sendin
yüzüm sen
yosun ve anason kokularında

bir şeyler eksiliyor gönül hanemde
bir şeyler var tamamlanması
ve bir şeyler çoğalıyor hüznün güncemde
bir şeyler var yıkılması

zamansız bir kir örerken penceremi
bak nasıl da daralıyor gökyüzü
önce cepheden düşüyor gözlerim
saçaklarına tutunuyor feri
sonra yamacımdan süzülüyor ay
boğuluyor içimdeki çocuk
var gerisini sen say

meydanlarda sığ bir bataklık
yollar alabildiğine dar
gün kendine ağarıyor

umudunu tüketme ey sevgili
yarına daha çok var

gün geceye döndü
gitme ne olur
bari şunu al
belli mi olur

hasan polat